

Г-ца **МАРА ГОРНЕВА**
и
Г-нъ **АТАНАСЪ БАТУЛЕВЪ**
ще се овънчяват на 1 дек. т. г. въ **Котелъ**.
Настоящото замѣни отъ дѣлни поканни.

ПАНАХИДА
По случай шестмѣсечието отъ смъртъта на не-
забравимия ни съпругъ и баща

НЕДКО Ц. НЕДКОВЪ
Извъставяме на всички роднини приятели и по-
знати, че въ недѣля на 1 дек. т. г. се отслужи па-
нахида въ черквата „Св. Архангелъ“ за упокоение
душата на покойния.
Дълбоко опечаленото сѣмейство.

ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1829

Гр. Варна, 25-и Ноември 1913 год.
Въ канцеларията на Варненската Окръжна Постоянна Комисия
ще се произведе гъ съ явна конкуренция и съ скратенъ срокъ следъ-
нитѣ търгове:
1. На 17 декември т. г. въ 10 ч. прѣди обѣдъ за доставката на разни счетоводни и дѣловодни книги съ приблизителна стойностъ **600 лева**.
2. На 17 декември въ 3 ч. следъ обѣдъ за доставката на разни канцеларски материали съ приблизителна стойностъ **1000 лева**.
3. На 18 декември въ 2 ч. следъ обѣдъ за отдаване на прѣдприемачъ печатането на разни канцеларски образци, вносни листове и др. съ приблизителна стойностъ **800 лева**.
За участие въ търгътъ се изискватъ 5% залогъ и документи съгласно чл. 11 отъ закона за общест. прѣдприятия.
Посемнитѣ условия могатъ да се прѣгледатъ всѣки при събственъ денъ въ Постоянната Комисия.

КИНА ЛАРОШЪ
Следъ всѣка болѣсть а особено за малокръвни и тѣзи които страдатъ отъ **Маларична трѣска Кина Ларошъ** е най-добро прѣпоръчително успѣвающе срѣдство.
Прѣпоръчва се на всички заболѣли и слабо истоощени на бойното поле.
Намири се въ всички аптеки и дрогерии.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11879.

Гр. Варна, 12 ноември 1913 година.
Обявява се, че на 17 декември т. г. въ 10 ч. сутриньва въ кметството ще се произведе търгъ съ явна конкуренция отдаването на прѣдприемачъ **подвързването на разни общински и библиотечни книжа** прѣзъ 1914 година.
Приблизителна стойностъ **1000 лева**.
Залогъ **50 лева** въ банково удостоверение.
КМЕТСТВОТО

Варненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11880.

Гр. Варна, 12 ноември 1913 год.
Обявява се, че на 17 декември т. г. въ кметството ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция отдаването на прѣдприемачъ печатането на **общинския вѣстникъ, разни общински книжна бланки и пр.** на общината прѣзъ 1914 год.
Приблизителна стойностъ **8000 лева**.
Залогъ **400 лева** въ банково удостоверение.
Търгътъ се открива въ 3 ч. и приемане прѣдложенията става до 4 ч. следъ обѣдъ.
КМЕТСТВОТО.

ПОГРОМА.

Въ недѣля се произведоха изборитѣ за XVI законод. нар. събрание. Правителството отъ либерал. коалиция получи болшинство дотолкова, доколкото можеше и да се очаква да получи то при новата система. Вѣрно е че българскитѣ избирателъ, не можеше да не гласува и за крайнитѣ елементи които получиха довѣрието му. Но тоя избирателъ забрави и не държа смѣтка за изключителното положение въ което се намираше страната ни. Виновника на тоя погромъ е онзи който е билъ винаги. Буржуазнитѣ партии, управляющи страната оставиха България и нейното положение, хванаха се за коситѣ и както можеха, единъ другъ се обвинявахъ и се мъчеха да изтрѣгнатъ отъ тоя народъ гласътъ му, даже съ най-низки срѣдства. Не се спрѣхна нито да отпечататъ документи съ които прѣдательстваха съ политиката на управл. правителство само и само то да изгуби и ако ще цѣла България да бѣде въ пламъци. И виновността за това е тѣхна. Тѣ забравиха че има мѣсто, има парламентъ, дѣто може да се иска смѣтка отъ държавника, който пилѣе народнитѣ срѣдства, безъ да оправдае това. Не, и българскитѣ народъ въдраво схвана тѣзи ежин, тази крайностъ и по една случайностъ, тѣ едва извадиха 5 мандата а другитѣ, които не правятъ политика съ Русия и които принесоха най-големото зло на България, народътъ прати тѣхния шефъ самъ въ камарата, самъ да носи позора за извършеното отъ него. Правителството не прѣтърпѣ погромъ, защото то има 95 мандата и при новата система, следъ тази война и катастрофа която прѣживѣ България, върването у

народа, е че погрома не е за правителството а е за цѣлокупна България. Още по-големо зло се явява—то е че борбата въ тия избори бѣ класова. Борба между земледѣлчество и гражданство.
Тоя въпросъ, който е най-опасенъ за когото всички трѣбва да бждемъ на шрекъ. Защото ние чухме отъ устата на тѣхния водителъ гласътъ: „На Царя ще дадемъ безсроченъ отпускъ, не ни трѣбва чиновничество, не даваме глѣсти заплати, нѣма пенсия, не щемъ дипломатическо тѣло, не щемъ силна армия.“ Това е страшно. Враговетъ на България чакатъ, блягъ и това искатъ. Безъ да има революция ний ги четохме въ руския, френски и грѣцкия печатъ.
Да, това ще зарадва нашитѣ врагове и тѣ ще съпятъ на краката си, ще чакатъ като стража и при първо вълнение въ страната, ний сме разкъсани.
Ето защо не е погромъ на правителството а е погромъ на цѣлия бѣлг. народъ.
Другъ бѣ въпросътъ ако правителството не получише довѣрие, а другитѣ управл. партии го получатъ.
Тогава можеше да се възложи широка коалиция, която се забрави поне за минута, туй слѣпо партизанство. Но всичкото зло дойде отъ тамъ, отъ дѣто идва всѣкога.
Лугане на лѣвичари, прѣслѣждане буржуазнитѣ партии, разцѣпвай и владѣй, налагай свои министри, краятъ е такъвъ. Резултатътъ никога не може да бѣде другъ. Но дано се събудимъ и забравимъ всичко, туримъ край на злобата и си подадемъ ржка за да излѣземъ отъ тоя затѣнтенъ пѣтъ.
Гражданинъ.

8 Декември!
Варн. търг. съвътъ на 8 декември е свиканъ да прави новъ изборъ за членове на търгв. камара. Нашитѣ апелъ ще бжде и е къмъ всички варненци които иматъ това право да упражнятъ и турятъ ржка на ония, които ги експлоатираха по най-безбоженъ начинъ и които търпѣха защото срѣщу силния съ сила трѣбва да се противопоставишъ. Всички жени и дѣца които бѣха останали прѣзъ времѣ на войната безъ бацитѣ които си изпълняваха дълга на бойното поле, не съ забравили още оная експлоатация на най-необходимото. Това бѣ газтъа която е въ ржцѣтѣ на картела, и чийто лица съ членове на търг. камара: А прѣдседателъ на най-големото гешифтарство бѣ онзи който взе 50,000 за да даде 1000 лв. на бѣднитѣ, следъ като взе горнитѣ пари отъ тѣхъ.
Жени, дѣца!
Вие знаете какъ прѣдседателя на търг. камара, който слѣдъ като продаде своята газъ отъ 14—16 лв. касата и като взе на всѣка каса отъ 4—6 лв. той извади и ви даде на насъ 1000 лв. защото взе отъ васъ много по-всѣхъ прѣди да ви даде тая помощъ и да се бие въ гърдитѣ като пожертвувателъ.
Апелирайте къмъ мъжетѣ си които ще упражнятъ правото си за избране членове на търговската камара но не за тия които смучаха сиромашката крѣвъ когато вашитѣ мъже, бащи и синове способни за поддръжката на сѣмейството се биеха на бойното поле. Споменете имъ какъ бѣхте обирани тѣй мошенически, напомнете имъ да гласуватъ за когото искатъ но не и за тия експлоататори начело на които стои г. Петъръ Г. Петровичъ.
Бакали!
Вие знаете най-добрѣ какъ слѣдъ като тая компания отъ единъ картелъ подъ шефството на Петъръ Г. Петровичъ и прѣдседателъ на търг. камара слѣдъ като продадоха газтъа и слѣдъ като ви обираха за всѣка каса по 4—5 лв., позволиха на общ. кметъ г. Ал. Василевъ да издаде заповѣдь да се продава сжщата газъ която вие сте купили по 50 ст. да напълните джебоветѣ на хората отъ едно сѣсловие, а следъ това се издаде заповѣдта да се продава газтъа по 35 ст. килограмъ т. е. слѣдъ катъ се напълниха джебоветѣ на ония патриотни които се биеха изъ сладкарницитѣ въ гърдитѣ, тогава вие трѣбваше принудено да продавате съ загуба, въпрѣки това

че се вижда отъ дѣ иде. Властѣта мижешкомъ издаде оная заповѣдь но слѣдъ като обираха васъ за да се обогатятъ.

Къмъ всички!
Онова гражданство, което косвенно се засѣга чрѣзъ тия картели създадени отъ известни групи въ вари. пияца отъ различни сѣсловия, се налага най-големъ дългъ да излѣзе въ прѣдстоящитѣ избори въ търгв. камара и да агитира открито! Изберете хора които нѣматъ нищо общо съ ония блокове и картели и само така ще може да се тури край на поскъпането на живота въ града ни.
Остане ли въ ржцѣтѣ на досегашнитѣ и за въ бждецѣ търговската камара, знайте че живота ще поскъпѣе защото никога гарванъ на гарванъ око не вади. Борете се додѣто е рано, защото не ще мине много време, тия картели ще се увеличатъ и тогава вашата борба ще отиде напразно. Вие видате въ столицата какъ общинския съвътъ се е загрижилъ да се бори противъ поскъпването на живота.
Ние тука трѣбва сами да се грижимъ, защото всички експлоататори се завиватъ подъ една и сжца черга. Избирателъ, всички които имате право да гласувате за членове въ търг. камара, гласувайте противъ ония които смучаха крѣвта ви. Избирате когото щете но не и онзи, който самъ купува и самъ продава.
ГЪРЦИТѣ И ИЗБОРИТѣ.
Фактъ е и фактъ неоспоримъ, че грѣцкото население въ царството гласува на 24 т. м. нѣ вече противъ правителството, но общо противъ управляющитѣ партии. Въ Варна, Анхиало, Созополъ, Месемврия, Станимака, Пловдивъ въобще дѣто има гърци, тѣ гласуваха противъ управл. партии. Дѣйствиелно мръсно бѣ поведенето имъ и низко е онова на нашиятѣ лѣвичари, които излѣзоха съ позиви на грѣчки да подвеждатъ населението и да дразнятъ грѣцкото население по най-болното му мѣсто. Тия наши другари, бѣлгари, забравиха какво каза германския вождителъ на социалист. партиа, който каза: *Прѣди всичко германци а следъ това социалисти*. Нашитѣ другари отидоха до крайностъ и забравиха, че до вчера на и днешъ се измѣчватъ общо казано бѣлгари безъ различие отъ лѣви и буржуазни партии.
Но не, не вий крайни лѣвичари можахте съ тоя мръсенъ вашъ позивъ да подведете мръсния грѣкъ да гласува противъ управл. партии въ ваша полза! Това е фактъ, че тая заповѣдь до живущитѣ въ насъ гърци иде отъ внѣшъ отъ общия врагъ на отечеството ни. На тѣхъ отъ друго мѣсто бѣ заповѣдено да гласуватъ за лѣвитѣ партии, защото отъ тамъ се признава, че погрома на България и злото къмъ което вървимъ е пѣтъ по който нашия врагъ ще може да сполучи и донесе катастрофа въ страната ни. Гърци и сърби още прѣди изборитѣ очакваха революция въ страната отъ лѣвитѣ наши партии.
Тѣхния планъ ще се реализира по който пѣтъ трѣгнаме ний. Бѣлгари и то вий граждански, събуджайте се защото вий извършихте най-големото прѣстѣпление.

Кардифъ, Коксът и Антрацитът

снабдете се съ с първокласни английски
каменни въглища

Кардифъ, Коксът и Антрацитът

по най-изгодни цѣни и условия отъ Българското
Търговско Акционерно Д-во - Варна.

5-5

НЕ Е ВАЖНО, НО ИНТЕРЕСНО!!!

Г. г. Варненскитѣ граждани ще намѣрятъ най-
доброто качество кардифски каменни въгли-
ща и кокс за отопление въ склада на

ХРИСТО КИРЧЕВЪ

задъ старата болница.

Мантората	280
Склада до болницата	328
Склада на пристанището	278

Телефони:

6-10

Фирми

Най-краевни и дълготрайни

ФИРМИ

съ мазни бои и ЗЛАТО на ла-
марина, платно и стѣкло
се изработватъ въ художественото
ателие на

Драгомиръ Гр. Игнатиевъ

ул. Чирпанска и Драгоманъ—Варна

3-5

Фирми

Кѣмъ грижливитѣ майки и добритѣ бащи!

ФОСФАТИНЪ ФАМЕРЪ

PHOSPHATINE

FAMERES

За да не страдатъ дѣцата Ви отъ диария,
(Рахитисъ) английска болѣсть, обща слабостъ,
и блѣдностъ, хранете ги съ **Фосфатинъ фа-**
лиеръ призната най-добрата храна за дѣца.
Намира се въ всички аптеки и дрогерии. 5-0

УРОДОНАЛЪ

Признато отъ видни капацигети за

Най-ефикасно сръдство и сигурно

Изцѣрвя страдающитѣ

отъ ужасния бичъ

РЕВМАТИЗЪМЪ,

Е И Э

ТЪЗИ ОТЪ

БЪБРЕЧНАТА болестъ.

Намира се въ всички
ДРОГЕРИИ И АПТЕКИ.

Прѣчиства пикочния каналъ.

2-0

Гюи де Мопасанъ.

ПРОЩЕНИЕ

Тѣ се възпитаваха въ скромно семейство, като се държаха далеч отъ всичко.

Политическитѣ събития не ги интересуваха, промѣнитѣ на правителствата имъ се струваха като нѣщо отдалечено, за тѣхъ говорѣха като за исторически факти напр., смъртта на Людовика XVI или дeтронацията на Наполеона.

Нравитѣ и хората се измѣнятъ. Въ тихото и скромно семейство това не забѣлѣзваха и продължаваха да живѣятъ по прѣдшнитѣ традиции. Скандалнитѣ истории, случивши се въ околността не прѣминаваха прага на тоя домъ.

Понѣкога вечеръ бащата и майката полугласно говорѣха за пронашествитка.

— Научи ли се за ужасната история въ семейството Риваль?

— пита бащата.

— Кой би могълъ да си прѣдстави това? Какъвъ ужасъ. Дѣцата нищо не подозираха и влѣзоха въ живота съ затворени очи, безъ да разбиратъ вжтрѣшния смисълъ на живота и безъ да знаятъ, че хората говорятъ не това, което мислятъ и не постъпватъ така както говорятъ, че трѣбва да се живѣе въ постоянна борба, че навинитѣ постоянно измѣчватъ, а добритѣ обиждатъ.

Едни до самата си смъртъ оставатъ съ тази слѣпота, винаги честни тѣ считатъ за такива и другитѣ и никой не може да ги разубѣди въ това.

Други, измамени, като не разбиратъ живота умиратъ въ отчаяние, и счита т себе си за играчка на изключителни обстоятелства или, жертва на трагическа случайностъ.

Съпружитѣ Савиньолъ рѣшиха да оженятъ своята осемнадесетъ годишна дъщеря Берта за Жоржъ Биронъ, младъ парижанинъ, занимаващъ се съ борсови операции. Красивъ, умънъ, на гледъ порядъченъ, но въ дълбочината на своята душа той се смѣше на своитѣ стари роднини. Въ приятелски кружокъ, той ги наричаше: „мои драги изкопаеми“.

Той принадлежеше къмъ добро семейство, момичето бѣше богато и тѣ слѣдъ като се вѣнчаха се установиха въ Парижъ. Не обръщайки внимание на парижкия животъ, тя си остана такава провинциалистка, каквито тамъ се срѣщатъ много. Тя живѣеше въ града безъ да знае изцното общество, живота и неговитѣ коварства.

Домашнитѣ грижи всецѣло я поглѣнаха.

Тя знаеше само тази улица, въ която живѣеше, и ако нѣкои пѣтъ и се случваше да отиде въ нѣкой другъ кварталъ, не се струваше, че е извършила голѣмо пѣтешествие.

Вечерта тя говорѣше на мѣжа:

— Днесъ азъ ходихъ на булеварда.

Два или три пѣти въ годината, мѣжа я водѣше на театъръ. Този день биваше празникъ, възпоменанието за който дълго време не се изглаждаше и разговора не се прѣкрѣтаваше.

Слѣдъ три мѣсеца, сѣдѣйки до масата тя изведнѣжъ почваше да говори:

— Помнишъ ли онеи актьоръ, облѣченъ като генералъ, какъ забавно пѣше като цѣтелъ.

Свѣтскитѣ и отношения се, ограничаваха съ двѣ семейства споредъ понятията ѝ. въ тѣхъ се възлющаваше цѣлото челоувѣчество. Тя не ги назоваваше иначе освѣнъ въ множествено число, „Г-да Мартине и г-да Мишеле“.

Мѣжа живѣеше по своему, не стѣснявайки се отъ нищо, връщаше се когато искаше, понѣкога на сутринта като се оправдаваше съ работа, напълно увѣренъ, че подозрѣнието никога не ще проникне въ навината душа на жената.

Но веднѣжъ тя получи анонимно писмо.

Тя се разтревожи, защото не разбираше до колко е гнусно да се правятъ подобни разкрития и вѣрваше въ искренности на автора му, който я увѣряваше въ любовта си къмъ истината.

Неи писаха, че нейния мѣжъ вече двѣ години живѣе съ младата вдовица г-жа Россе и прѣкарва всѣка вечеръ у нея.

Младата жена не умѣеше да хитрува и крие. Когато на сутринта се завърна мѣжа, цѣла въ сълзи, тя захвърли писмото на масата и избѣга въ своята стая.

Като обмисли отговора, той се запѣти къмъ стаята на своята жена и почука на вратата. Тя веднага му отвори вратата, безъ да посмѣе да го погледне въ очитѣ. Той се усмихна, сѣдна на стола, привлѣче я на своитѣ колѣнитѣ и съ мекъ, малко насмѣшливъ тонъ произнесе:

— Милничка моя, г-жа Россе дѣйствително е моя приятелка азъ я познавамъ по-вече отъ десетъ години и много я обичамъ. При това азъ съмъ дълъженъ да прибавя, че зная още двадесетъ други семейства, за които не съмъ ти казалъ нищо, защото зная какъ ти избѣгвашъ свѣтскитѣ отношения, празникитѣ и новитѣ познания. Но за да туримъ край на тия низки доноси азъ те моля да се облѣчешъ и слѣдъ закуската да дойдешъ съ мене при тази млада жена, съ която съмъ увѣренъ ти много скоро ще се сприятелишъ.

Тя прѣгърна мѣжа и съ любовитество свойствено на жената, веднага се съгласи да отиде при интересующата я непозната. Инстинктивно и се стори че видимата опасностъ губи своята сила.

Тѣ влѣзоха въ кокетлива квартира наредена съ вкусъ. Малки красиви статуетки бѣха поставени на маситѣ. Свѣтлината едва проникваше прѣзъ грациозно спуснатитѣ завѣси. Слѣдъ петъ минути вратата се отвори и въ стаята влѣзе низка, пѣлна жена.

— Моята жена, г-жа Юлия Россе, прѣдстави Жоржъ своята жена.

Младата жена радостно извика и протегна двѣтъ сръжцѣ.

Азъ не се надѣвахъ, казваше тя, да имамъ удоволствието, понеже зная че г-жа Биронъ не обича обществото; азъ съмъ много, много щастлива. Азъ тѣя обичамъ Жоржа (тя го наричаше Жоржъ съ братска фамилиарностъ) щото азъ непрѣменно искамъ да се запозная съ неговата жена и да я обикна.

Слѣдъ мѣсець младитѣ жени не се раздѣляха вече. Видѣха се всѣкой день а понѣкога и два пѣти, а обѣдваха постоянно наедно. Жоржъ не излизаше вече по работа и обожаваше своето домашно огнище, както се изразяваше.

Въ дома, кждѣто живѣеше г-жа Россе се бѣ освободила квартира и г-жа Биронъ веднага я нае за да бѣде по-близо до своята приятелка.

Въ течение на двѣ години, ни едно най-малко облаче не помрачи тѣхната дружба. Отношенията имъ бѣха най-нѣжни, трогателни и прѣдани. Берта на всѣка дума споменаваше Юлия, това име бѣше за нея синонимъ на съвършенство.

Тя бѣше спокойна и щастлива. Но изведнѣжъ г-жа Россе заболѣ. Берта бѣше въ отчаяние, не я напушаше цѣли нощи а и Жоржъ бѣше доста огорченъ.

Доктора каза на Жоржа и неговата жена, че положението на болната е много опасно. Слѣдъ отиването на доктора двамата сѣднаха единъ сръбъ другъ и изведнѣжъ горко заплакаха. Цѣлата нощъ тѣ не се мръднаха отъ леглото на болната.

Берта непрѣкъснато я цѣлуваше нѣжно, а Жоржъ стоѣше мълчаливо до кривата като не махаше око отъ болната. На слѣдната сутринъ ѝ стана по-злѣ. Вечерта тя изпрати двамата си приятели да вечерятъ у тѣхъ, като ги увѣри че ѝ е по-добро. Тѣ слѣдъ разтроени и убити до масата, безъ да се докоснатъ до блюдата.

Слугинята подаде на Жоржа запечатанъ пликъ. Като го разпечатана, той поблѣднѣ, стана и като се обърна къмъ жена си съ страненъ гласъ произнесе: „Азъ трѣбва да изляза, слѣдъ десетъ минути ще се върна, чакъй ме и по никакъвъ начинъ не излизай изъ дома.“ Жоржъ се затече къмъ стаята си за да си вземе шапката.

Берта измѣчвана отъ страхъ, чакаше мѣжа си. Покорна въ всичко тя не искаше до неговото възвръщане да отиде до приятелката си. Той не се възвръщаше. Ней и хрумна да отиде въ кабинета и да види да ли е взелъ ржавицитѣ си което споредъ нея, би и показало да ли е отишелъ на гости.

Ржавицитѣ бѣха на масата. До тѣхъ лежеше смачкана книжка. Тя я позна веднага: това бѣше подаденото на Жоржа писмо.

За пръвъ пѣтъ въ живота у нея се появи неудържимо, страстно желание да прочете и узнае въ що се състои работата.

Тя се бори съ своята свѣстъ, но неудържимото любопитство я подбуждаше. Берта взе книжката, разтвори я и видѣ сътреперящъ почеркъ написаното отъ Юлия: „Ела при мене самъ — за да ме цѣлунешъ, милий, азъ умирамъ“.

Отначало тя не разбира въ какво се състои всичко, и безсъзнателно стоя поразена отъ мисълта за смъртта, но обращението на „ти“ веднага установи у нея вниманието и съ ярка свѣтлина озари тѣхнитѣ отношения; тя разбира ужасната истина, тѣхната гнусна измѣна, тѣхното лицемерие, и

